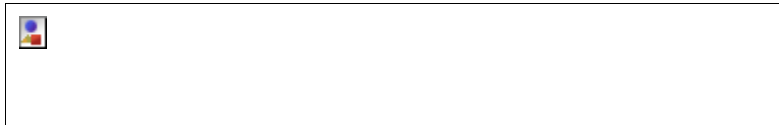

انقلاب اسلامی ایران ۲

جمعه سیاه، درگیری خیابانی و تظاهرات مردم در میدان ژاله ۱۷ شهریور ۱۳۵۷ تهران

شهید حاج آقا مصطفی خمینی

بله توهین به امام در روزنامه اطلاعات بیشترین واکنش در میان طلاب قم را داشت. طلاب درسهای خود را تعطیل کردند و روانه منزل مراجع قم شدند. عصر روز نوزدهم دی ماه ۱۳۵۶ مأموران دولتی به روی تظاهر کنندگان آتش گشودند و جمع زیادی را شهید کردند. این اقدام عکس العمل شدیدی را در سطح کشور در برداشت و چهل روز بعد، مردم تبریز در چهلمین روز شهدای قم به تظاهرات پرداختند که مأموران شاه برخورد خونینی با آنها داشتند. قیام قم و تبریز به زودی به بسیاری از شهرهای ایران از جمله یزد، جهرم و کازرون کشیده شد و با آمدن سال ۱۳۵۷ مردم مصمم تر در سرنگونی رژیم شدند و سال ۵۷ را می توان سال انفجار خشم فرو خورده مردم ایران دانست. لذا شاه، جمشید آموزگار را بر کنار و مهندس شریف امامی را جایگزین او کرد تا با فریب مردم از گسترش انقلاب جلوگیری کند. ماه رمضان سال ۵۷ ماه اوج گیری بیشتر انقلاب بود. نماز عید فطر سال ۵۷ به امامت دکتر محمد مفتاح و سخنرانی دکتر محمد جواد باهنر برگزار شد که به تظاهرات میلیونی تبدیل شد. در بامداد روز جمعه ۱۷ شهریور رادیوی ایران حکومت نظامی در تهران و ۱۱ شهر را قرائت کرد. ولی مردم تهران تصمیم گرفتند در روز ۱۷ شهریور در میدان ژاله اجتماع کنند و بدون توجه به تهدیدات نظامیان اجتماع کنند. ولی مأموران شاه آنان را به گلوله بستند و هزاران زن و مرد و کودک و جوانان را به شهادت رساندند. از آن پس، ۱۷ شهریور به جمعه سیاه معروف شد. شاه از

طریق حکومت عراق، امام را وادار به ترک نجف کرد امام نیز از عراق به کویت رفتند ولی دولت کویت مانع ورود امام به این کشور شد و امام به ناچار عازم فرانسه شدند و در (نوفل لوشاتو) یکی از دهکده های نزدیک پاریس اقامت گزیدند.

نماز عید فطر ماه رمضان سال ۵۷ در قیطره تهران

حادثه ۱۲ آبان

در روز سیزدهم آبان که تعداد زیادی از دانش آموزان و گروهی از دانشجویان در دانشگاه اجتماع کرده بودند، در حلقه ی محاصره ی نیروهای شاه در آمدند و به گلوله بسته شدند که جمعی از آنان به شهادت رسیدند. به همین مناسبت از آن پس روز ۱۲ آبان روز دانش آموز نامیده شد. فرا رسیدن ماه محرم به مبارزه انگیزه و تحرک بیشتری دارد و حتی بر کناری شریف امامی و جانشینی ارتشید ازهارای توانست در صفوف مردم و عزم راسخ آنها خللی وارد سازد. و به همین دلیل راه‌پی‌مایی های تاسوعا و عاشورای سال ۵۷ یکی از عظیم ترین اجتماعات مردمی در طول تاریخ بود. این راه‌پیمایی ها نشان داد که دولت نظامی ازهای ناتوان تر از آن است که بتواند انقلاب خروشان مردم را مهار کند. شاه دانست که دیگر جایی در کشور ندارد در ۲۶ دی ماه کشور را ترک کرد و امام خمینی در دی ماه سال ۱۳۵۷ فرمان تشکیل شورای انقلاب را اعلام کرد و مردم آماده ی جشنی بودند. ولی شاپور بختیار که آخرین تیر در ترکش رژیم بود به مخالفت در بازگشت امام خمینی فرودگاه ها را بست تا مانع ورود امام شود.

ولی سرانجام در روز ۱۲ بهمن رهبر انقلاب پس از سالها دوری از وطن در میان استقبال بی سابقه مردم وارد تهران شدند و از فرودگاه یکسره به بهشت زهرا رفتند که در آنجا فرمودند:

(من دولت تعیین می کنم ، من نوی دهن این دولت (دولت بختیار) می زنم،

من به پشتیبانی این ملت دولت تعیین می کنم)

در روز ۱۵ بهمن امام، مهندس مهدی بازرگان را به ریاست دولت موقت تعیین کردند چند روز بعد همافران نیروی هوایی به انقلاب پیوستند و مأموران گارد شاهنشاهی با حمله به پادگان آنها قصد درگیری داشتند. همافران با مسلح شدن خود و مسلح کردن مردم به مبارزه پرداختند. دولت بختیار حکومت نظامی را از ساعت ۹ شب به ساعت ۴ بعد از ظهر افزایش داد. امام خمینی دستور دادند که حکومت نظامی را نادیده بگیرند و به خیابان ها بریزند و توطئه ی کودتا نیز شکست خورد و در روز ۲۲ بهمن سال ۱۳۵۷ آفتاب بر سر مردم نور پیروزی را به ارمغان آورد و انقلاب پیروز شد.

امام خمینی (ره) در زمان تبعید در فرانسه، نوفل لوشاتو، حومه ی پاریس

آیت الله سید محمود طالقانی یکی از رهبران مبارزه با رژیم پهلوی که سالها در زندان رژیم شکنجه شدند

آدرس لینک صفحه : www.amouzeselmi.ir/tarikh/3/15/tarikh-3-15.htm

اجرا و پشتیبانی توسط مؤسسه فناوری اطلاعات کاشف